

De favoriete vogelplek van Renée Beekman

Lenny Langerveld

Waar?

Mijn achtertuin is absoluut mijn favoriete vogelplek.

Waarom?

Ik kijk vanaf mijn eettafel zo op de achtertuin met een hele hoge oude jasmijn. Een paradijs voor tuinvogels. Ze schuilen erin bij guur weer, ze nestelen erin en 's winters zitten ze met veel gekibbel op de vetbollen. Een piepklein vijvertje van 1,5 meter zit vol kikkers en dus zijn bezoeken van de blauwe reiger niet zeldzaam. De

oude dikke hедера bloeit volop en trekt enorm veel insecten, een voorraadkast voor huismussen en mezen. De achtergebleven rommel op het terras biedt een voedselplaats aan roodborst en winterkoning, vaak opgejaagd door merels en eksters. De walnoten van mijn zwager uit de Betuwe gooi ik met handenvol in de tuin. Ik vind ze in de hele buurt terug.

Laatst zat een gaai op de vensterbank in de keuken met een walnoot in zijn bek, die hij, schalks naar mij opkijkend, verstopte in een plantenbak. Soms ook een verdwaalde boomkruiper op mijn vensterbank, even de weg kwijt naar de lindebomen.

De boomkruiper is een regelmatige bezoeker van de jasmijn, een felle rakker. Ik ken alle tuinbezoekers aan het puntje van hun staart. Zodra er zich een nieuwe soort meldt, zie ik het meteen.

's Winters wacht ik op koperwiek en kramsvogel en als het vriest op de kokmeeuwen van het Laapersveld en op een paartje goudvink. Het grootste aantal soorten dat ik ooit in één week telde was 17! De mooiste ervaring was het onverwacht uitvliegen van vijf staartmezen, die stiekem in de klimhortensia geboren waren.

Het mooiste geluid is het zingen van de merel op de schoorsteen op warme zomeravonden en het gepiep van jonge gierzwaluwen.

Staartmees

Bron: internet (WNF)

Hoe vaak?

Ik kijk iedere dag. De verrekijker ligt naast mijn bord onder handbereik.

Alleen of samen?

Alleen ik.